

OB OSEMDESETLETNICI VLADA VALENČIČA

MARJAN DRNOVŠEK

Tiho je praznoval svojo osemdesetletnico življenjske poti dr. Vlado Valenčič, ki je že skoraj šestdeset let dejaven, sprva kot združni delavec, urednik in pisec člankov s tega področja, v povojnem obdobju pa predvsem kot arhivist Mestnega arhiva Ljubljanskega (danes Zgodovinski arhiv Ljubljane) ter raziskovalec gospodarske zgodovine s poudarkom na ljubljanskem prostoru.

Vlado Valenčič se je rodil 26. novembra 1903 kmečkim staršem v Trnovem pri Ilirski Bistrici. V rojstnem kraju je končal štiritirazredno ljudsko šolo, nakar ga je želja po znanju vodila preko Voloska pri Opatiji, kjer je obiskoval nižjo gimnazijo, v Ljubljano, kjer je leta 1921 tudi maturiral na klasični gimnaziji. Visokošolski študij ekonomske smeri je nadaljeval na Dunaju, v Frankfurtu ob Maini in v Zürichu, kjer je leta 1926 diplomiral in promoviral za doktorja narodnega gospodarstva (*oeconomiae publicae*).

Po končanem šolanju v nemirnih letih povojnega evropskega vrenja se je vrnil v

domovino. Več kot dvajset let je služboval kot ekonomski strokovnjak na združnem in bančnem področju. Že v tem času je izsledke proučevanj, predvsem agrarnih, združnih in aktualnih gospodarskih vprašanj, objavljajl v raznih revijah in priložnostnih publikacijah (npr. v tržaškem Pravnem vestniku, Socialni misli, Oraču, Narodnem gospodarju in drugod).

Že pred prihodom v Mestni arhiv ljubljanski (1950) je zbiral gradivo za gospodarsko zgodovino. To njegovo zanimanje je bilo pogojeno z njegovo izobrazbo in izkuštvij, ki si jih je pridobil pri svojem delu. V arhiv je bil sprejet kot raziskovalec obdobja merkantilizma v Ljubljani in kot sodelavec pri projektu Zgodovina Ljubljane. V tem začetnem obdobju je proučeval razvoj prebivalstva in gospodarskih gibanj v 16. in 17. stoletju. Do upokojitve (1974) sta se prepletala raziskovalno in arhivsko strokovno delo in predvsem delo z uporabniki v arhivski čitalnici. Urejal in popisoval je obsežno gradivo mestne uprave iz 18. in 19. stoletja, ki mu je služilo kot temeljni vir za njegove raziskave. Kvaliteta vseh njegovih del je ravno v tem, da temeljijo na izčrpni uporabi arhivskega gradiva, tako mestnega, kot tudi drugih arhivov.

Čeprav je pri svojem raziskovalnem delu posegal tudi na druga krajevna območja (npr. sodeloval je pri Kamniškem zborniku, Kranjskem zborniku, zborniku Svet med Murama), tematsko obravnaval zlasti zgodovino gozdarstva in drugih panog (glej samo njegove številne prispevke v Gospodarski in družbeni zgodovini Slovencev, Zgodovina agrarnih panog, Ljubljana 1970) ter se lotil tudi širših in sintetičnih tem (npr. žitne trgovine na Kranjskem) je jubilant predvsem raziskovalec ljubljanske gospodarske in družbene zgodovine. To ne zmanjšuje pomena njegovega dela, saj vse raziskave presegajo zgolj lokalni okvir.

Dr. Valenčič tesno sodeluje tudi s Kroniko, saj je v obdobju 1954–1981 objavil kar 22 prispevkov ter samostojno publikacijo v Knjižnici Kronike (Sladkorna industrija v Ljubljani, Ljubljana 1957). Večina prispevkov obravnava etnično strukturo in razvoj ljubljanskega prebivalstva od 17. do 19. stoletja, gradbeni in urbanistični razvoj Ljubljane v 19. stoletju, razvoj hišne posesti ter gospodarsko in poklicno strukturo prebivalstva v Krakovem, razvoj steklarn na Kranjskem, ljubljanske tržne rede itd. Z njemu značil-

no sistematiko je obravnaval posamezne teme po obdobjih in je le redkokdaj posvetil pozornost dogajanjem izven konteksta njegove raziskovalne usmerjenosti (npr. ljubljanskim protinemškim odmevom turnarskih dogodkov).

Jubilant je človek, ki ga raziskovalni elan ni zapustil tudi po odhodu v pokoj, celo obratno, izpod njegovega peresa prihajajo vedno nova in nova dela. Želimo mu, predvsem zdravja in osebnega zadovoljstva ter uresničitev še mnogih raziskovalnih načrtov.